

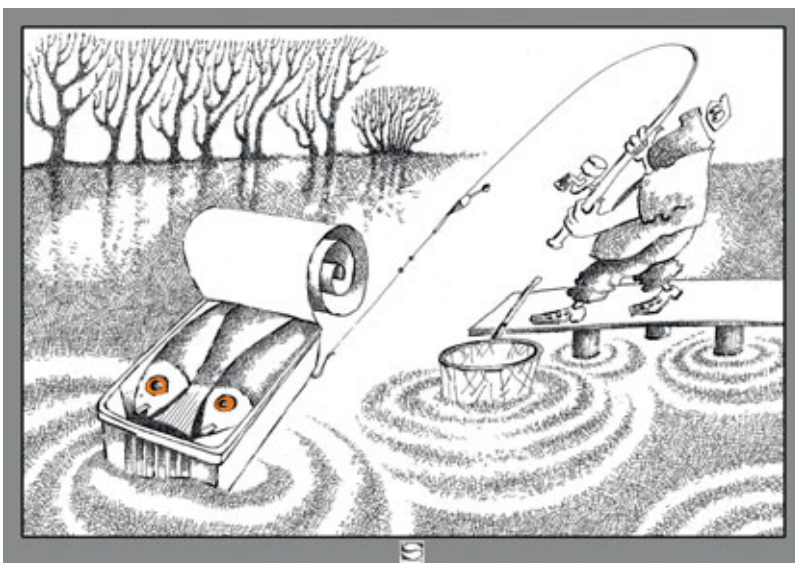
Ohrožená budoucnost

Snažím se pozorně číst každé číslo Rybářství a stále znovu si uvědomuji, že jste na našem trhu **opravdu nejlepší**. Je to i tím, že se věnujete problematice ČRS. Informujte nás o tom, co se u nás děje, ať už konkrétně, popřípadě co se chystá a jaké jsou dlouhodobé plány.

text: Jaroslav Nytra ilustrace: Jiří Srna

Nemohu jinak než vyjádřit svůj názor k problematice predátorů na našich vodách. Začnu tím, o čem často píšete a zmíním se i o tom, co jsem četl na chytej.cz i jinde na internetu. V několika článcích jsem mj. zjistil, že úlovky rybářů klesly v roce 2016 proti roku 2015 o 274 tun. Obávám se, že výsledky za rok 2017 budou ještě horší. Přitom vzrostl počet členů, prodej povolenek i množství vysazovaných ryb. Přece to snížení množství úlovků není způsobeno jen haváriemi na tocích s následným úhynem ryb nebo rozšířením metody Chyt' a pust! Nebo je to snad tím, že rybáři úlovky nezapisují a tím se do statistiky nedostanou? Podle toho, co často čtu i sám pozoruji, je to podle mě způsobeno hlavně množstvím predátorů. Stačí připomenout články z Rybářství! Třeba příspěvek A co král z č. 9/2017, autor pan L. Pilka. Článek je podložený dlouhodobým pozorováním referenta pro čistotu vod a vysazování ryb. Píše to člověk, který má rád přírodu a věří, že to není veselé čtení. A další a další články – vždy podložené fakty i ichtyologickými průzkumy. Třeba článek Svratka 7-11 P od profesora Spurného ze stejného čísla. Cituji: „U rybářů, kteří se na lipana specializovali, nebyl v té době výjimečný úlovek přes 100 kusů ročně. Tato rybní hojnost přetrvávala až do 90. let, kdy se u nás objevila hejna zimujících kormoránů. Do toho ještě volavky a norek americký...“ A z poslední doby č. 2/2018 Zaslá sláva pstruhových revírů v Národním parku Podyjí. Opět od pana Spurného. Funkcionáři Svazu jistě vědí, jaká je situace. Svědčí o tom třeba článek pana Štípka z čísla 11/2017 Vydra je rozkošné zvířátko, ale rybám škodí. A další a další marné snahy o snížení počtu predátorů na našich vodách. Probíhají konference, petice, ale predátoři dál likvidují ryby, z nichž některé už jsou nebo brzy budou v Červeném seznamu ohrožených živočichů. Mnici, jelec jesen. Co malí lososi vysazovaní za značných finančních nákladů do řek na severu Čech? To jsou úředníci z MZe a MŽP slepí a hluchí? Nebo čekáme na něco podobného, co se stalo u divokých prasat ve Zlínském kraji? Taky všichni vědí, jak jsou divočáci přemnožení, že ničí fotba-

lová a golfová hřiště, objevují se u dětských hřišť a na sídlišťích atd. Ale až africký mor přinutil příslušné úředníky něco dělat. A tzv. ochránáři přírody? To je kapitola sama pro sebe. Když vidím třeba v televizi, jak jásají nad tím, že se u nás šíří vlci a s jakou radostí sbírají jejich trus, je mi z nich špatně. Snad kdyby kormoráni začali přenášet nějakou, možná i na lidi přenosnou nemoc, teprve pak by se začalo něco dít. Zatím to ale vypadá tak, že nám zůstane jen vzpomínky a společně s panem Hofmanem budeme na stránkách Rybářství vzpomínat nejen na staré rybářské náčiní a nástrahy, ale i na většinu našich původních říčních ryb. Všichni budeme metodou Chyt' a pust

chytat metrové kapry a dvoumetrové sumce, které budeme mít označované a pojmenované. Doma si budeme pouštět Večerníček s Vydrýskem a na sobě budeme mít slipy s kormoránem. A ještě další varianta. Budeme se bát jít na ryby, abychom nepotkali vlky a medvědy. Možná se pak bude lovit na soukromých vodách, které budou chráněny vysokým plotem a ozbrojenou ostrahou. Ale to snad čeká až naše pravnučky. Abych nebyl tak pesimistický: Na serveru chytej.cz je článek pánů Hybnera a Knapka s názvem Třináct kroků k ozdravení našich pstruhových revírů. Je vidět, že bude třeba na vodách, kde ještě lipani jsou, zajistit celoroční odstřel kormoránů. Kéž by se to autorům článku podařilo prosadit stejně jako další opatření! Bez omezení množství predátorů na našich vodách se nám nepodaří zachránit ani lipana ani pstruha obecného, ba ani řadu dalších původních říčních ryb.